

[Margrete Auken]

bare mangler atomkraft, men som faktisk handler om, at vi vil have en langsigtet og miljøvenlig og menneskevenlig energiplanlægning, som gerne skulle tage højde for en fremtid, som rækker mere end 20-30 år frem.

Tak til os alle sammen og halleluja for, at der dog er noget, der er gået godt i alle disse græsselige sager!

Tinning (VS):

Det er rigtigt, at den vedtagelse, der følger om kort tid, er et klart og tydeligt eksempel på, at det faktisk nytter, og at arbejdet i de forskellige græsrodsbevægelser faktisk nytter, især når det sker i et så godt samarbejde med forskellige andre bevægelser og forskellige partier, som det har været tilfældet i denne sag. Der er selvfølgelig grund til også fra os at sige til lykke til OOA og til de øvrige dele af energibevægelsen og alle andre, der har været med og er med.

Sagen bliver meget hurtigt et eksempel på, at der er grænser for, hvad man umiddelbart får en lidt vrangvillig, lidt tvær, lidt vel sindig energiminister til at foretage sig. Det siger sig selv, at hvis ikke vi er i stand til – det gælder partierne, men det gælder så sandelig også energibevægelsen – at komme videre, ikke bare at sige nej til atomkraft, men lige præcis at sige: hvordan får vi udviklet en mere fornuftig, en alternativ energipolitik, får den formulert, får den diskuteret og får den lagt frem gang på gang for offentligheden og for energiministeren, så vil tingene gå utrolig langsomt.

Det, det drejer sig om, er, at vi skal væk fra at diskutere, hvordan vi nu får brugt al den gas, vi lige pludselig er kommet til at købe og rage til os, hvordan vi nu får brugt den enorme kapacitet på kraftværkerne, som er blevet opbygget. Spørgsmålet skal ikke være: hvordan får vi nu brugt den energiproduktionskapacitet, vi alligevel har fået os? Spørgsmålet må derimod være: hvordan får vi tilrettelagt produktionen og samfundet i øvrigt, så vi bruger mindst mulig energi på den mest fornuftige måde, for der er ikke nogen grund til at frådse med det?

Det er vigtigt, at vi, når vi er færdige med festen – den er der god grund til at holde trods alt, også uanset hvad der foregår udenfor – finder ud af og får diskuteret med udgangspunkt f.eks. i den alternative energi-

plan, der er lavet, hvordan vi kommer videre, og hvordan vi tvinger det meget vrangvillige, ret store mindretal herinde til at opføre sig bare en lille smule mere fornuftigt også på dette område.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Det er ønskeligt med en smule mere ro i salen.

Poulsgaard (FP):

Jeg ved ikke, hvem man skal ønske til lykke. Er det næste generation, der måske bliver fattigere end vore nabolandes? Jeg ved ikke, om det er noget at ønske til lykke med, at græsrodsbevægelser har taget magten over folketinget, for det er det, der er tilfældet.

Det er klart, at i alle partier er der modstandere og tilhængere af atomkraft, og vi, der sidder herinde, er faktisk ikke mere kompetente til at afgøre det end vælgerbefolkningen. Derfor har vi foreslået gang på gang, at vi skulle lægge det ud til en folkeafstemning. Det var en enkel sag at lægge det ud: man kørte et halvt års kampagne, oplysning i radio og fjernsyn, og man sluttede med en vejledende folkeafstemning. Det må da være det rigtige at gøre fremfor at lade nogle enkelte græsrodsbevægelser bestemme.

Jeg nægter simpelt hen at tro på, at den socialdemokratiske gruppe er enig i dette. I hvert fald er de socialdemokratiske vælgere ikke enige. Der er også mange socialdemokratiske vælgere, der ønsker atomkraft, netop for at vor industri og andet ikke skal sakke agterud.

Af den grund kan vi selvfølgelig ikke støtte beslutningsforslaget, men beklager dybt, at man ikke har vedtaget det, fremskridtpartiet gang på gang har foreslået, nemlig en folkeafstemning. Så var der noget at ønske til lykke med, men det er ikke noget at ønske til lykke med, at nogle enkelte græsrodsbevægelser har fået held med deres aggression.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror ikke, det har noget formål, at vi endnu en gang tager diskussionen om vejledende folkeafstemninger. Den har vi haft cirka én gang om året i anledning af forslaget fra fremskridtpartiet, og det er ingen nytte til at tage den.